

מעט מן האור דוחה הרבה מן החשך

ביתי קליל חוייתי

קשויטי נרות

היום בחוג שלנו נקשט נרות לכבוד חנכה. נציע שלוש אפשרויות להכנת הקשויטים - שאחר כך בשיטה אחידה מצמידים אותם על גבי הנרות. קשויט הנרות יכול להיות סתם פעילות מהנה לכבוד החנכה; אך תוכלו גם לנצל את הרעיון כדי להכין נרות דקורטיביים לערב לביבות, תואמים למפיונים של עריכת השלחן.

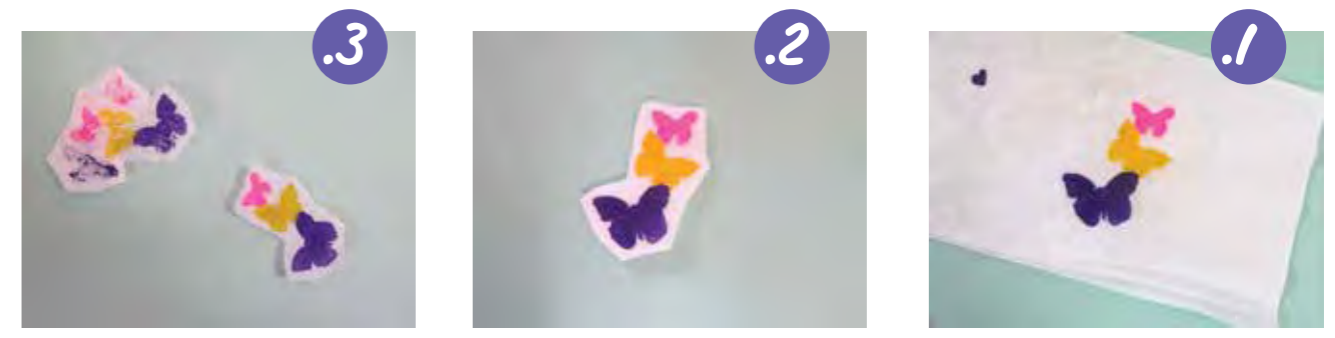
אפשרויות שונות לחמרים לקשויט:

- טישו ולורדים
- טישו + חותמות + דיו
- מפיונים - מאלו שתשתמשו בהם לעריכת השלחן, או סתם מפיונים שעליהם ציורים חמודים

חמרים:

- נרות נשמה - הגדל הממלץ הוא של 72 שעות, אך אפשר גם קטנים יותר
- ניר אפיה
- מגהץ אדים, או פן מסוג טוב

לציור קשויטים חפשי:

מפרידים את השכבות של הטישו ושומרים את השכבה העליונה.

גוזרים סביב הציור.

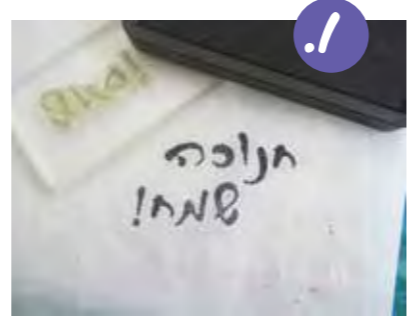
מניחים טישו על בריסטול, על עתון או על כל משטח אחר שיש על השלחן שלא יתלכלך מן הלורדים, ומצירים על הטישו כל דבר שרוצים.

לקשויטי מפיונים:

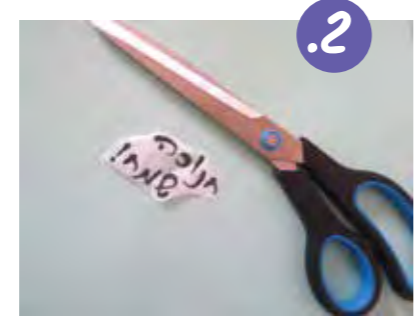

גוזרים צורות מעניינות ממפיון צבעוני - למשל לבבות או פרחים. אפשר גם לקרע קרעים של מפית. ואפשר לגזר סביב דגמה מצירת על המפית. יש מפיות שעליהן ציורים ילדותיים חמודים או פרחים יפים, שאפשר לגזר סביבם ולקבל דגמה מיוחדת. גם כאן - מפרידים בין שכבות המפית ושומרים רק את השכבה המדגמת.

לשמוש בחותמות:

1. מניחים טישו על משטח כמו בציור הקפטי, וחותמים על ניר הטישו בחותמות.

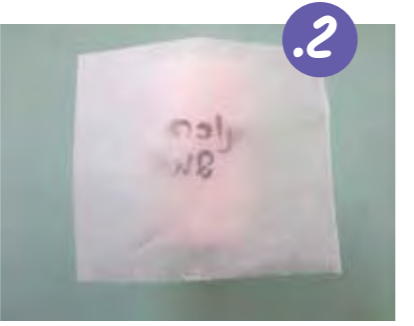

2. ושוב, גוזרים סביב הדגמה המחומת, מפרידים את שכבות הטישו ושומרים את השכבה העליונה.

המשך הציורה אחיד בכל האפשרויות. בשלבים הבאים יש צורך להעזר במבגר:

1. מחממים מגהץ לחם נמוך-בינוני. מניחים את הקשויט שהכנתם במקום בו תרצו למקם אותו על הנר.

2. מכסים את הנר בנייר אפיה.

3. מגהצים קלות את ניר האפיה על גבי הקשויט. לחלוףיו, אפשר לחמם על ידי פן, בחם הכי גבוה. מצמידים את ניר האפיה למקומו בסלוטיפ, משכיבים את הנר בין שני הפצים, שלא יזוז, כי בשל החם התזק אי אפשר לאחז בו - ומחממים.

1. כשאתם רואים פתם שמני על הנר - סימן שהקשויט נדבק.

2. מסירים את ניר האפיה מהנר.

חנכה שמחה!!!